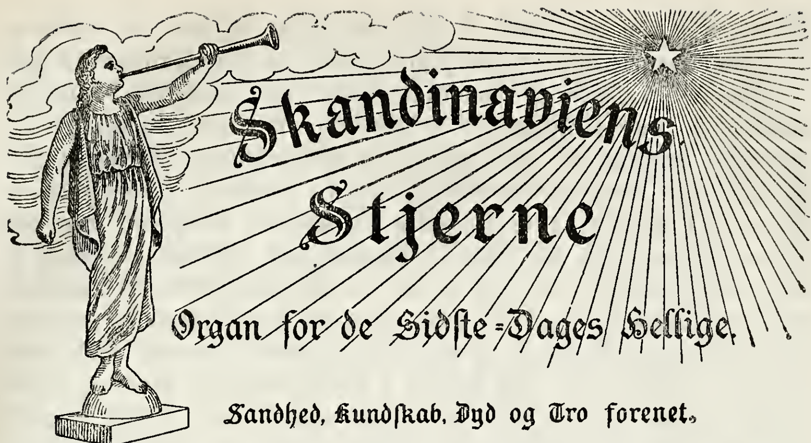

Nummer 4 | 15. Februar 1915 | 64. Aargang

Julebrev fra Kirkens første Præsidentskab.

De Sidste-Dages Hellige forene sig med Folk af enhver Trosbekjendelse indenfor Kristendommen, hvad Sprog de end tale, og hvad Menneskerace de end tilhøre, i den almindelige Højtideligholdelse af den Dag, der aarlig bliver fejret som Gud-Menneskets Fødselsdag. Lad os tjene ham og give ham Ære og Pris! I ham var det menneskelige og det guddommelige forenet i fuldkommen Harmoni og Inderlighed. Enten han bliver betragtet som Gud legemliggjort, eller menneskeliggjort, eller som dødeligt Menneske guddommeliggjort, skinner han frem og ud af Verdens Historie som den herlige Sol, der er Verdens Lys og Fryd, i Sammenligning med hvilken alle verdslige Lys kun ere som glitrende Stjerner. Han var forvist en Mester iblandt Mænd og viser sig mere og mere i sin sande Natur og Karakter, efter som Aarhundrederne forsvinde og de hvert Aar paany kommende Juledage blive festligholdte. Vi bøje os for ham som værende den levende Guds Søn i Ordets fulde og hellige Betydning. Som Marie var hans hellige Moder, saaledes var den almægtige Gud hans himmelske Fader. Han var Guds „enbaarne" Søn i Kjødet, bestemt til at dø for Verdens Synder, saa vi kunde leve. Denne Sandhed stadfæste vi paany og erklære den for at være et herligt Grundprincip i „Mormonismen" eller Kristi sande, gjengivne Evangelium. Hvorledes end Jesus bliver betragtet af forskjellige Personer og Samfund, saa erkjende dog alle oplyste Mænd og Kvinder, som have betragtet de Gjerninger, han udførte paa Jorden, studeret hans Lærdomme og set paa hans Exempel, at han har fortjent

Ærespalmen som den største af Menneskeslægten, og med dem forene vi os i disse Højtidsdage for paa festlig Maade at fejre Nationernes Jul!

Medens vi glæde os over hans Fødsel, som ingen Lige havde, er Glædeslyset trængt tilbage af Krigsskyerne, som have formørket den europæiske Himmel, og vore Sange og Glædeshilsener og udviste gode Følelser mod vore Medmennesker staa i bedrøvelig Modsætning til Kanonernes Torden og de Saaredes og Døendes Klageraab, der give Gjenlyd langvejs fra og forstyrre Sjælens gode Følelser som Følge af de gruelige Tidender, der lyde til os fra den anden Side Verdenshavet. Nationerne bekjæmpe hinanden; Brødre staa mod Brødre; saakaldte „Kristne" staa mod andre „Kristne", og hver af Nationerne anraaber Gud, hvis Væsen er Kjærlighed, om Bistand i deres morderiske Strid og paaberaaber sig samtidig at have Fællesskab med Fredens Fyrste! Hvilket frygteligt Syn for Engleskarerne, af hvilke nogle ved Betlehemsbarnets Fødsel sang den udødelige Sang om „Fred paa Jorden og i Menneskene Guds Velbehagelighed".

Det snare Udbrud af Krigen iblandt flere europæiske Nationer, der ikke var ventet paa den Tid, det skete, men kom som en Overraskelse, havde de Sidste-Dages Hellige længe vidst vilde komme. At Krig skulde blive udøst over alle Nationer var nemlig forudsagt af Profeten Joseph Smith Juledag 1832 i den mærkværdige Aabenbaring angaaende Krige i Verden, som nærmere betegnede, at Borgerkrigen i De forenede Stater, der blev paabegyndt 28 Aar senere, skulde „begynde med Oprør i Syd-Karolina" osv., hvilken Del af Profetien blev bogstavelig opfyldt; dette kan ses ved at læse det tredie Vers i 87. Stykke i „Lærdommens og Pagtens Bog", hvor det hedder:

„Thi se, Sydstaterne skulle skille sig fra Nordstaterne, og Sydstaterne skulle kalde paa andre Nationer, ja selv paa Storbritannien, som den kaldes, og de skulle ogsaa paakalde andre Nationer for at forsvare sig mod andre Nationer; og saaledes skal Krig udgydes paa alle Nationer."

Vi behøve ikke at citere mere med Hensyn til denne Sag. Den fuldstændige Aabenbaring blev publiceret i 1851 i Liverpool, England, i et lille Skrift, „Den kostbare Perle", hvilket Skrift indeholdt flere guddommelige Meddelelser af særlig Vigtighed. Dette var altsaa ca. 10 Aar før Udbrudet af Borgerkrigen i vort eget Land.

Som Følge af Krigens pludselige Udbrud og det udstrakte Omraade, den indbefattede, blev det af Fællesregjeringen i Washington tilraadet alle Amerikanere at forlade de europæiske Lande, der berørtes af Krigen. Vi bleve paavirkede til at efterkomme denne Opfordring til en vis Grad, og som Følge deraf bleve vore Missionærer i Frankrig, Tyskland, Svejts og Belgien løste fra deres Virksomhed i disse Lande for enten at vende hjem eller blive beskikkede til at virke andre Steder.

Det blev ogsaa betragtet som viist at tilbagekalde de fleste af Missionærerne i Holland, Sverig, Danmark og Norge og kun lade saa mange blive tilbage, at de, assisterede af lokale Ældster, kunde varetage Missionens Anliggender i disse Lande, med Udsigt til en Fornyelse af Missionærantallet, saa snart Lejligheden vilde tilbyde sig. Missionsvirksomheden i Storbritannien fortsættes; ligeledes fortsættes vor Missionsvirksomhed uforstyrret i forskjellige andre Lande, og Evangeliets Principer ville blive forkyndte i alle Lande, hvorsomhelst Herren aabner Udvej derfor; Missionsvirksomheden vil saaledes ikke blive fuldstændig opgivet.

Krigens Frygtelighed forøges paa Grund af de Lidelser, som de Faldnes Enker og Børn maa udstaa, og de Bekymringer, Slægtninge og Venner af de mange Soldater, som opholde sig i Løbegravene og i Slaglinien, ere udsatte for. Ogsaa formedelst Ødelæggelsen af store og berømte Kunstværker, af majestætiske og imponerende aarhundredgamle Bygninger og af moderne tekniske, videnskabelige og kulturelle Fremb ringelser maa Krigen meget beklages. Disse materielle Tab og den uhyre Gjæld, som Krigen styrter Nationerne i, kan kun blive afviklet ved Tidsalderes Anstrengelser og Arbejde. Skrigene om Hjælp, som lyde i vore Ører og dybt bedrøve os i Hjertets Inderste, bliver der taget Hensyn til paa en Maade, der stemmer med Julehøjtiden og Ønsket om at komme de Betrængte til Hjælp; og Hjælpen bør ikke gives sporadisk, men komme Alle tilgode. Det bør paa samme Tid ikke blive forglemt, at der findes Skarer af Trængende indenfor vore egne Kyster og vor direkte Rækkevidde, som stille Krav til vor Godgjørenhed; lader os erindre, hvad han sagde, som vi ved Juletiden med glædefyldte Hjerter ære: „De Fattige have I altid hos Eder", og lader os altid med Beredvillighed som Kristi sande Disciple komme disse Fattige til Hjælp.

Vi som et Kirkesamfund have haft stort Held med Organisationen af et virkningsfuldt System, hvorved Midler til Afhjælpelse af de værdige Fattiges Trang blive tilvejebragte, saa at Ingen behøver at staa uhjulpen, ikke alene i Juletiden, men naarsomhelst Søskende i Kirken og andre af vore Naboer komme i en saadan Stilling, at de trænge til Hjælp. De maanedlige Fasteofringer og Bidragene fra Tiendefundene og Søstrenes Hjælpeforening, betænksomt uddelte, ere de Hjælpekilder, hvorved den tilstedeværende Trang afhjælpes, som paabudt af Herren. I disse Tider, da der hersker Nød i Verden, bør Alle, som ere i Stand dertil, forøge deres Gavmildhed og hjælpe dem, som trænge til Hjælp, hvad enten det er de Fattige herhjemme eller de Nødlidende ude i Verden; og Hjælpen bør gives gjennem de dertil autoriserede Organisationer og ikke usystematisk paa maa og faa.

Krigen i Mexiko har i høj Grad forstyrret vore Kolonier der. Vort Folk der blev raadet til at trække sig tilbage fra Landet og enten

skabe nye Hjem paa Steder i Utah, som vare passende for dem, eller ogsaa faa Land eller finde passende Beskjæftigelse nær Mexico-Grændsen, saa at de, naar Forholdene forandre sig, kunne erholde den Oprejsning, de ere berettigede til, og om muligt vende tilbage og gjenopbygge Setlementerne, som de have forladt. Nogle af dem ere vendte tilbage og gjøre deres Bedste for at frelse deres Hjem og Ejendomme, men de ere stadig i Fare for at blive overfaldne af Røverbander og andre Fredsforstyrrere. For Øjeblikket er der kun ringe Udsigt til en snarlig Gjenoprettelse af varige Fredstilstande i dette ulykkelige Land.

Trods alle Forhindringer bliver Evangeliet stedse forkyndt i videre Udstrækning, og Mange ere blevne tillagte Kirken baade herhjemme og i Udlandet, siden vi skrev vort sidste Julebrev, nogle af dem fra saa langt bortliggende Lande som Ostindien og Japan. Paa adskillige Steder i De forenede Stater har Kirken faaet stor Tilgang, og de forskjellige Missionsdistrikter ere i en trivelig Forfatning. Dette kan ogsaa siges om Missionsværket i Storbritannien, Sverrig, Danmark, Norge, Syd-Afrika, Australien, Ny-Zeland, Samoa, Venskabsøerne, Hawaji og andre Steder, hvor vore trofaste Missionærer have virket med prisværdig Nidkjærhed og haft tilfredsstillende Fremgang. Opførelsen eller Kjøb af passende og i mange Tilfælde smukke Forsamlingshuse i Verdens forskjellige Lande har været til stor Gavn for os i vort Missionsarbejde, og derfor ere vi taknemlige til Gud og vore Venner, som have været os behjælpelige med at erholde disse Ejendomme. Der er ogsaa sket stor Fremgang med Hensyn til Opførelsen af ny Forsamlingshuse herhjemme. Forbedringer af Byggearrangementerne ere foretagne i ældre Kirkebygninger, hvilke Forbedringer og Forøgelser have medført store Pengeudlæg fra de almindelige Kirkefund ved Siden af de Summer, som offervillige Hellige og sympathiserende Venner have givet.

Opbyggelsen og Udstyrelsen af Kirkens Højskoler og Akademier, Foredragssale, Gymnastikhuse osv. have ligeledes nødvendiggjort mange Pengeudlæg, men Fordelene derved have været saa mange, at disse Udlæg maa betragtes som fuldt berettigede. Tilbygningen til the Latter-day Saints Hospital (de Sidste-Dages Helliges Hospital) her i Byen (Salt Lake City), hvor det mest moderne og bedste Udstyr i enhver Henseende er anvendt, betegner et andet Skridt fremad med Hensyn til Forbedringer af Kirkens Ejendomme, og det er et Bevis paa den Aand og Følelse, der gjør sig gjældende i Kristi Kirke med Hensyn til at gjøre ethvert muligt Fremskridt. Det skrider godt fremad med den store Bygning, hvor det er Bestemmelsen, at Kirken skal have sine Kontorer, indbefattende Historieskriverens Kontor, Præstedømmets ledende Kvorumers og andre Organisationers Kontorer, en Bygning, som vort Folk, naar den bliver færdig, vil have Grund til at være stolt af.

Et større Antal end nogensinde før har udført Ordinancer i de

hellige Templer det sidste Aar, særlig i Templet i Salt Lake City, og Antallet af Ordinancer for Levende og Døde, som ere blevne udførte, har været større i Aar end nogensinde tidligere, siden Templerne bleve opførte. Saaledes se vi, at Saliggjørelsesværket gaar rask fremad, og Hundredtusinder af Afdøde glæde sig i Aandernes Verden sammen med os i Juletiden.

Klassestudierne, som Utahs genealogiske Forening har iværksat, have tildraget sig stor Opmærksomhed og fremkaldt en levende Interesse blandt dem, som ønske at lære, hvorledes de kunne komme til Kundskab om Navnene paa deres Forfædre og faa de hellige Stedfortrædelses-Ordinancer udførte, som kun kunne udføres i Herrens Templer. Instruktørerne ved disse Klasser fortjene vor højeste Ros for det Kjærligheds-Arbejde, de udføre. Ny Staver (Kirkestifter) og Sogne ere blevne organiserede herhjemme, hvorved Hundreder af flittige, virkelystne Mænd ere kaldte til forskjellige Embeder i Præstedømmet og mange nidkjære Søstre indsatte i ansvarsfulde Stillinger i de øvrige kirkelige Foreninger; disse Mænd og Kvinder faa derved Lejlighed til at gjøre Brug af deres Talenter og ved deres velsignelsesrige Virksomhed sætte evige Juveler i deres Herlighedskrone, som de skulle modtage paa den Dag, da Alle ville blive belønnede efter deres Gjerninger. Paa denne Maade voxer Zion, og den Forøgelse af Tro og Hengivenhed for Herrens Værk, som Kirkens Medlemmer have udvist, er en stor Opmuntring for Alle, som deltage i det store Kirkearbejde, hvorved Menneskene blive delagtiggjorte i Evangeliets Gaver, som bleve tilvejebragte ved Kristi Forløsning.

Mange Forbedringer ere gjorte med Hensyn til Ward-Lærernes (kirkelige Sognelæreres) Besøg blandt Kirkens Medlemmer, og de Hellige blive i Almindelighed mere regelmæssigt besøgte i deres Hjem og belærte om de Ting, som vedrøre Guds Rige, og om deres respektive Pligter i Henhold til Guds Aabenbaringer. Kvartalskonferencerne i de forskjellige af Zions Staver ere blevne afholdte regelmæssigt og have været vel besøgte. De tolv Apostle og de Halvfjerdsindstyves præsiderende Raad tilligemed andre ledende Ældster have med Flid og Utrættelighed rejst omkring blandt Folket og udført de kirkelige Pligter, som paahvile dem. Den præsiderende Patriark har ligeledes rejst meget omkring blandt Kirkens Folk, og de lokale Patriarker i Staverne have forenet sig med ham i Udførelsen af deres offentlige Pligter med Hensyn til at velsigne Kirkens Medlemmer. Biskopperne og deres Raadgivere saavelsom Stavspræsidenterne, deres Raadgivere og Højraadene, under hvis Præsidium Biskopperne med Raadgivere udføre deres Kaldspligter, have udvist forøget Aktivitet i deres anstrengende Virksomhed til Gavn for Alle, som de vaage over. Resultaterne af deres udmærkede Virksomhed ses i den Orden, den Fred og den gode Villie og Hengivenhed, som de Hellige lægge for Dagen i denne vor Stat og omliggende Egne. Det præsi-

derende Bispedømme, eller Biskopraad, med dets Medhjælpere have anstrengt sig for med forøget Nidkjærhed at udføre de vigtige kirkelige Forretninger, som paahvile dette præsiderende Bispedømme, nemlig Varetagelsen af Kirkens Tiende og det omfattende Bogholderi, som er forbunden dermed, samt al anden Kirkestatistik. Disse forskjellige statistiske Optegnelser ere nøjagtig udførte, og enhver Øre, som er modtaget eller udgivet, er der aflagt nøje Regnskab for.

Kontorarbejdet, der er blevet udført af de forskjellige Personer, som ere knyttede til Præsidentens Kontor, har ligeledes været særdeles tilfredsstillende. Enhver af disse Personer har udført sin beskikkede Gjerning med Troskab og Flid. Alle Regnskaberne have været vel førte, og alt Arbejde er udført med Beredvillighed ligesom paa det præsiderende Bispedømmes Kontor. Enhver Mand og Kvinde i de forskjellige Departementer har med deres hele Sjæl været optaget af deres Gjerning og udført deres daglige Arbejde med beundringsværdig Troskab og Paalidelighed, hvorved de gjøre sig værdige til at indtage deres Stillinger. Paa Historieskriverens Kontor bliver det foreliggende Arbejde ogsaa udført med en Flid, Intelligens og Forstaaelse af Enkeltheder, der berettiger de Personer, som virke der, til at modtage den samme Anerkjendelse og Ros som Brødrene og Søstrene paa de andre kirkelige Kontorer, vi have omtalt. Samlingen af historiske Datoer foregaar med det Maal for Øje, at alle vigtige historiske Enkeltheder og Tidsangivelser, der vedrøre Kirkens Historie, med Tiden skulle publiceres. Tempeloptegnelserne blive ogsaa holdte i nøje Overensstemmelse med Herrens Aabenbaringer. De omfattende Instruktioner, der ere givne af Kirkens præsiderende Autoriteter, ere blevne nøjagtig nedskrevne, og Optegnelserne som et Hele udvise i Enkelthederne det omfattende Arbejde, der har været udført i Templerne for saavel Levende som Døde.

Kirkens Tidsskrifter og øvrige Publikationer gjøre deres Indflydelse gjældende paa en meget virkningsfuld Maade med Hensyn til at bibringe Menneskene Kundskab angaaende Kirkens Fremgang og fremsætte med Intelligens og Klarhed Evangeliets Lærdomme og Principer, som ere aabenbarede til Jorden i vor Tid til Oplysning for de Hellige og for alle Sekter og Samfund i den hele Verden. »Deseret News«, saa vel den daglige Udgave som den Udgave, der udkommer to Gange om Ugen, er Kirkens ledende Nyhedstidende. Bladetablissementet er moderne i enhver Henseende. Bladet med sin gode Bestyrelse, sine dygtige Redaktører og Meddelere, sine nye og moderne Maskiner, Bogbinderiet osv., kan uden Vanskelighed hævde sin Stilling som et Førsterangs Dagblad. „Bikuben" i det danske Sprog, „Utah-Posten" i det svenske, „Beobachter" i det tyske og „De Utah Nederlander" i det hollandske, der alle udgives i Salt Lake City, og mange andre udmærkede Blade, der publiceres forskjellige Steder i Utah og omliggende Stater, ere ogsaa

værdige til at vække Opmærksomhed, og de fortjene Støtte af Folk allevegne.

»The Improvement Era« (betyder: „Fremskridtets Tidsalder"), et Maanedsmagasin, Organ for Young Mens' Mutual Improvement Association (De unge Mænds gjensidige Uddannelses-Forening) og Præstedømmets Kvorumer, er et af de allerbedste Tidsskrifter, som findes. »Juvenile Instructor« („Ungdommens Raadgiver") har hævdet sit gode Navn i over 50 Aar som et udmærket Maanedsblad, der ikke er overtruffet af noget andet maanedligt Børneblad. Søstrenes Hjælpeforeninger udgive et Maanedsblad »The Bulletin«, hvilket gjør udmærket Nytte blandt disse Foreninger. »Young Womans Journal«, ogsaa et Maanedsblad, som bliver udgivet af de unge Kvinders Foreninger, og »The Childrens Friend« („Børnenes Ven"), som udgives af Forberedelses-Klasserne, ere alle særdeles gode og nyttige Blade hver paa sit Omraade, idet de sprede Kundskab i deres Læsekredse og give vise Raad, afpassede til Forholdene i de forskjellige Foreninger. »Liahona«, der udgives i Independence, Missouri, er et Tidsskrift, som repræsenterer Kirkens forskjellige Missionsdistrikter i De forenede Stater, og det er til stor og velsignet Nytte. I England skinner »Millennial Star« som i gammel Tid som det ledende Lys paa Kirkefirmamentet i Europa; det har i over 74 Aar udkastet Evangeliets Lysstraaler til de europæiske Lande. „Skandinaviens Stjerne", den svenske »Nordstjärnan«, den hollandske „Ster", det Ny-Zelandske Kirkeblad »Messinger«, Selskabsøernes »Te Heheuraa Api«, reflektere ogsaa Sandhedslyset og ere virksomme Hjælpemidler i det store Arbejde, der er forbundet med Fredsevangeliets Forkyndelse.

Alle de kirkelige Biforeninger, eller Hjælpeforeninger, ere blevne ledede med Nidkjærhed, Energi og Visdom. Religionsklasserne, Forberedelsesklasserne, Søndagsskolerne, indbefattende Forældreklasserne, de „Unge Mænds og unge Kvinders gjensidige Uddannelsesforeninger", Søstrenes Hjælpeforeninger, saa vel som Kvorumerne i det højere og mindre Præstedømme, ere alle i en rosværdig Forfatning og bære Præget af den Orden og Opvakthed, som er karakteristisk for Arbejderne, der repræsentere Guds Hus og Guds Værk. Af alle disse Aarsager have vi stor Grund til at glæde os ved Højtideligholdelsen af Julen. Ved alle disse Midler blive vi uddannede til at modtage Kristus ved hans andet Komme og forberedte til at kundgjøre Kristi Lærdomme og bevirke, at Fredens og Harmoniens Aand vinder Raaderum i Verden, hvilket Maal sikkert vil blive opnaaet, naar den frygtelige Krig er forbi og Indbyggerne i de Lande, som nu ere i Krig mod hinanden, ere blevne ydmygede og bragte til Omvendelse og til at fatte og forstaa Taabeligheden ved at føre Krig saa vel som Syndefuldheden derved; thi Evangeliets Sollys og Sandhed vil udstrømme i Verden, naar

Vredens, Bitterhedens og Blodtørstighedens tykke Skyer ere fjernede, og Verden vil komme til at nyde den Retfærdighedens Regjering, hvor sandt Venskab og indbyrdes Broderkjærlighed skal gjøre sig gjældende, og som var forudset af alle de hellige Profeter siden Verdens Begyndelse.

En anden Ting, som foraarsager os stor Glæde og Opmuntring, er den forandrede Anskuelse, som allevegne mellem tænkende Mennesker gjør sig gjældende med Hensyn til Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige. Mange, som have besøgt vore vigtigste Byer, ere blevne bekjendte med de virkelige Forhold her, idet de have iagttaget „Mormonismen"s Frugter med egne Øjne. Mange Turister, som have været paa Tempelpladsen og modtaget Underretning gjennem vort Oplysningskontor — Bureau of Information — angaaende vor Tro og Forholdene her, ere rejste tilbage til deres Hjem med en Forstaaelse af Sandheden angaaende os. Og Missionærerne, som rejse omkring, have ved det ypperlige Exempel, de sætte ved at leve et kysk Liv og udvise Oprigtighed i deres Kaldelse og Kjærlighed til Næsten i deres frivillige Virksomhed for at bringe Menneskene til et højere Livsstade, gjort et fordelagtigt Indtryk paa Offentligheden, og den Modfølelse, som tidligere var tilstede, har i høj Grad forandret sig til en Følelse af Beundring.

Paa den Rejse, som to af det første Præsidentskab og medfølgende Selskab foretog gjennem Mellemstaternes, Sydstaternes og Kaliforniens Missionsdistrikter, har denne Forandring i Folks Opfattelse af os gjort sig gjældende paa en meget slaaende Maade. I Egne, hvor vore Ældster i tidligere Tider ere blevne slaaede og mishandlede, og hvor Nogle endogsaa have mistet Livet for at forkynde Fredsevangeliet, blev vort Selskab modtaget med den største Respekt og Høflighed. Fremragende Folk i de forskjellige Byer, de besøgte, traadte frem og udtrykte deres gode Følelser og deres Paaskjønnelse af de forklarende Taler, der bleve holdte, og af Tilstedeværelsen af Herrens Tjenere blandt dem. Rejsen foretoges gjennem 17 af Unionens Stater over en Banestrækning af mere end 6100 Mil. Mange Møder for tætpakket Hus bleve afholdte paa forskjellige Steder, og korte Besøg bleve aflagte paa bekjendte Steder uden Uheld af noget Slags. Den Venlighed, der blev udvist mod Selskabet, og den Assistance, Selskabet modtog fra Jernbanens Funktionærer allevegne, saa vel som de mange venlige Dagbladsnotitser, beviste klart, at den offentlige Mening har forandret sig i en mærkelig Grad. Troen, som vort Kirkesamfund er i Besiddelse af, og de Gjerninger, vi udføre, blive mere og mere forstaaede i deres sande Lys.

Vi anerkjende Herrens Haand i alle Ting, som finde Sted i disse sidste Dage, og vi se hen til den Tid, da alle hans guddommelige Hensigter vedrørende alle Menneskers Forløsning „ville blive fuldbyrdede formedelst Jesus Kristus, hans elskede Søn". Skjøndt vi ikke sige, at Gud den Almægtige har foraarsaget noget af de Onder, som hvile

trykkende paa Menneskeheden, og som vi betragte som Følgerne af udvist Ulydighed mod hans hellige Love, saa anse vi det dog for en Kjendsgjerning, at han staar over det altsammen, og at han tilsidst vil kontrollere alle Ting paa en saadan Maade, at hans egne almægtige Planer blive gjennemførte. Menneskenes Handlefrihed bliver ikke tilsidesat paa Grund af Forsynets Styrelse. Hvis Menneskene ikke vare stillede fuldkommen fri med Hensyn til at vælge det Gode og afsky det Onde, eller omvendt, da vilde der ingen Retfærdighed være i eller nogen Grund være til at bringe dem til Dom. Som Følge af, at Menneskene ere i Stand til at udøve deres frie Villie, ere og forblive de ansvarlige Væsener og ville derfor høste Følgerne af deres Gjerninger. Enhver vil blive belønnet eller straffet i Henhold til sine Gjerninger, naar Bøgerne blive aabnede og Menneskene dømte i Overensstemmelse med, hvad der er skrevet deri angaaende dem.

Gud kunde uden Tvivl afvende Krig, forebygge Forbrydelser, udrydde Fattigdom, bortdrive Mørke, rette Fejl og gjøre Alt lyst, smukt og glædeligt. Men dette vilde betyde Tilsidesættelsen og Bortkastelsen af et fundamentalt Livsprincip hos Menneskene, Handlefriheden. Det er til hans Sønners og Døtres Gavn, at de blive bekjendte med det Onde saa vel som med det Gode, med Mørket saa vel som med Lyset, med det Falske saa vel som med det Sande, og med Følgerne af at bryde evige Love. Af disse Grunde tillader Gud det Onde, der er kommet til Verden som Følge af Menneskenes Handlinger; men han vil hævde sin guddommelige Ære og kontrollere de endelige Følger af disse Handlinger paa en saadan Maade, at de bidrage til Menneskenes Fremskridt og Ophøjelse, naar de paa Grund af deres Lidelser have lært at lyde. Modsætningerne, vi blive bekjendte med her i Verden, idet vore Glæder blive blandede med Sorger, ere af en opdragende Natur, og som Følge af den derved vundne Erfaring kunne vi blive opløftede til et højere Standpunkt og til en fuld Paaskjønnelse af Alt, hvad der er ret og sandt og godt. Guds Forudvidenhed betyder ikke, at han bevirker eller foraarsager, hvad han forudser, og heller ikke gjør hans Alvidenhed ham ansvarlig i nogensomhelst Grad for, hvad Menneskene gjøre eller undlade at gjøre. Forstaaelsen heraf klargjør mange Spørgsmaal med Hensyn til Guds Magt og Gjerninger, som ere en Gaade for dem, der ere uoplyste med Hensyn til disse guddommelige Retfærdighedsprinciper.

Vi indbyde alle Mennesker til at søge efter Sandheden, som den omsluttes af Gud, og blive delagtiggjorte i Glæden ved at komme til en Forstaaelse af den og faa Lejlighed til at praktisere den, ja frydes ved den uendelig vigtige Kjendsgjerning, at Jesus kom til Jorden for som vor Forløser at udfri os fra Døden og Helvede og Lidelse og føre os ind til det Lys og den Herlighed, som findes, hvor Faderen dvæler, og som skal blive aabenbaret ved Forløserens endelige Triumf over

Synden, Djævelen og Sorgen, naar alle Ting ville blive gjorte ny. Vi føle i vore Hjerter Trang til i denne Juletid at give vor gode Villie Udtryk ved at velsigne Menneskeslægten. Vi føle intet Fjendskab mod dem og ønske ikke at hævne os paa dem, som ondskabsfuldt have forfulgt os og baaret falsk Vidnesbyrd mod os. Vi haabe kun, at de maa omvende sig og indse Nødvendigheden af at tjene Gud. Vi bede, at Nationerne, som strides, maa slutte Fred med hinanden, og at der maa herske Fred i fuldeste Udstrækning blandt de Hellige herhjemme. Vi ønske at se en Forbedring af Forholdene allevegne. Vi bede, at Kristi Evangeliums rigeste Velsignelser maa blive tildelt de Hellige, og haabe, at Julen 1914 vil blive den lykkeligste, de have kjendt. Lad der være Glæde i ethvert Hjerte og enhver Sjæl give Pris og Taksigelse til Herren; og maa hvert nyt Aar, som kommer, blive lysere og bedre, indtil Jordklumpen selv er forløst, og der fra Himlen oventil og Jorden nedentil skal høres Lovprisningssange til Gud og hans Søn, den evige Frelser, som bringer Fred til Jorden og Guds gode Gaver til Menneskene.

Joseph F. Smith,
Anthon H. Lund,
Charles W. Penrose,
det første Præsidentskab over Jesu Krtsti Kirke af Sidste-Dages Hellige.

Mandag den 15. Februar 1915.

Min Missionsrejse i Januar 1915.

Grundet paa den lille Styrke af Ældster fra Zion, som nu findes i denne Mission, har jeg atter aflagt Besøg i Hovedkvarteret for fem af Konferencerne og i en Del af de adspredte Grene, og jeg er derved bleven mere bekjendt med Forholdene blandt Søskende paa disse Egne. Min Glæde er storlig forøget ved mine Oplevelser, idet jeg har fundet, at de lokale Brødre, som nu have Ledelsen og Tilsynet i de fleste Grene, ere Mænd, som arbejde med Nidkjærhed og stor Interesse for vor Faders Sag. Den Ømhed og Tillidsfuldhed, som Søskende i Almindelighed vise overfor disse Mænd, og deres Pligtopfyldelse paa flere Omraader er et Vidnesbyrd til mig om, at de Hellige ikke have bygget deres Tro paa noget Menneske, men paa den levende Gud. Herren har ved flere Lejligheder uddelt sine rige Naadegaver til Saadanne, som have været besværede med Sygdom, men som ved Ældsternes Administration ere blevne helbredede og prise Gud derfor. I Møderne, som afholdes, fremstaa saavel de yngre som de ældre Medlemmer og vidne om Tilkjendegivelsen af Guds Kraft og om den Fred og Glæde, som de nyde ved at efterleve Evangeliets frelsende Principer. I flere af Grenene

have de unge Søskende paabegyndt Missionsarbejdet ved at udsprede Skrifter og indbyde Fremmede til Møderne, og paa enkelte Steder har denne Virksomhed baaret gode Frugter. Den rette Kjærligheds ømme Følelser, som burde være et Kjendetegn paa Jesu Disciple, og som under alle Forhold burde besjæle de Helliges Hjerter, fandt jeg i høj Grad blandt de adspredte Hellige, af hvilke Nogle udtalte sig med disse Ord: „Fordi De er en Herrens bemyndiget Tjener, kommende til os i den ædle Hensigt at trøste og velsigne os, føle vi at kunne falde Dem om Halsen og kysse Dem, ligesom de Hellige gjorde overfor Paulus i gamle Dage." Disse hjertelige og betydningsfulde Udtalelser af unge Mennesker have ved flere Lejligheder rørt mit Hjerte, og jeg har ikke kunnet undlade at nedbede Guds Velsignelse over disse ædle Sjæle.

I en Gren, hvor der udelukkende findes Søstre, som samle sig i private Huse, hvor de læse Kirkens Bøger og Skrifter samt synge Zions Sange og bede og bære Vidnesbyrd til hverandre, fandt jeg en meget levende Interesse for Evangeliets Sag. Som Bevis paa den rette Tro, ledsaget af Gjerning, vil jeg nævne, at hver af disse Søstre havde lagt sin Tiende tilside og overrakte mig den til videre Besørgelse til Konferencens Præsident, et Exempel, som viser Opofrelse og kan tjene mange Søskende til Efterfølgelse. Man har flere Gange læst om samt ogsaa erfaret den store Tro, som smaa Børn kunne besidde, og selv har jeg ved flere Lejligheder erfaret det; men paa mit Besøg i en af Missionens mest blomstrende Byer oplevede jeg Noget, som jeg aldrig kan glemme. En lille Pige, kun 7 Aar gammel, hvis ømme og omsorgsfulde Moder er et trofast Medlem i Kirken, bad grædende sin Fader, som er en nobel Mand og næsten rede til at blive døbt, om at lade sig døbe. Jeg hører endnu den søde, lille Pige sige: „Gjør det, Papa; gjør det nu; bliv døbt, Papa!" Det englelige og inderlige Udtryk, som tindrede i hendes Øjne, og det kjærlighedsfulde Smil, med hvilket hun tiltalte sin kjærlige Fader, har fæstet sig som et uforglemmeligt Minde i mit Hjerte og har endnu mere stadfæstet Sandheden om de store Tilkjendegivelser, der fandt Sted, da Jesus efter sin Opstandelse besøgte Nephiterne, ved hvilken Lejlighed Englene nedstege fra Himlen, ligesom omgivne af Ild, og de kom ned og omringede de Smaa. Jeg nærer det bedste Haab om, at den lille Piges Fader, som jeg har hentydet til, snarlig vil efterkomme sit uskyldige Barns Ønske.

Grundet paa, at Marken er stor og Arbejderne faa, fik flere trofaste Brødre meddelt en Grad af Præstedømmet, som ifølge deres Beskikkelse vil give dem Ret til at virke for Sandhedens Sag. Jeg beder Gud velsigne sine Tjenere og de adspredte Hellige i den skandinaviske Mission samt alle sandhedssøgende og ædle Mennesker, saa at de maa stille sig under Sandhedens Banner, medens Tid forundes dem. Jeg beder alle Søskende, som jeg kom i Berøring med paa denne min sidste Rejse, at

modtage min inderligste Tak for den mig udviste Opmærksomhed i alle Møderne og i de private Hjem.

Eders Broder i Kristo
Hans J. Christiansen.

Tiende og Opofrelser.

Der siges, at „en Religion, som ikke kræver Opofrelser af Alt, har aldrig haft tilstrækkelig Kraft til at frembringe de til Liv og Saliggjørelse fornødne Troens Frugter". Gud har anordnet, at Menneskene ved Opofrelse, og derved alene, skulle opnaa og nyde det evige Liv. For ikke at gjentage, hvad der saa ofte er omtalt, ville vi kun bemærke, at Fortidens Profeter samt de Hellige i alle Tidsaldre — og Jesus Kristus selv — ere Exempler for den hele menneskelige Familie, hvad angaar det Offer, som berettiger til Frelse og Ophøjelse i Guds Rige. Medens vi ved denne Lejlighed nærmest hentyde til den Tilfredshed og Glæde og de stadfæstende Vidnesbyrd i Sindet, som kunne opnaas ved Troen paa Guds store Gjerning, ville vi tilføje, at disse ene og alene ere modtagne formedelst Opofrelser. De største Vidnesbyrd og Overbevisninger vil man altid finde hos Saadanne, som fuldt ud have hengivet deres Hjerter til Gud, og som have vist deres Villighed til at lægge paa Alteret selv det kjæreste og bedste, som de ejede i dette Liv. Salmisten David, som med Blikket fæstet paa Kristi andet og herlige Komme udbryder: „Vor Gud skal komme og ikke tie; en Ild for hans Ansigt skal fortære, og omkring ham stormer det saare. Han kalder ad Himmelen oventil, og ad Jorden for at dømme sit Folk; samler mig mine Hellige, som have sluttet Pagt med mig med Offer." Som et Folk og en Menighed er der i hensvundne Dage udkrævet mangt et Offer for den Sag, som de have viet sig til, og Manges Hjerter vilde røres, hvis man enkeltvis henviste til disse; men da vi kun ønske at paaminde de Hellige om det mindste Offer, som det nu forventes, at de ville gjøre for derved at fremme Guds Gjerning paa Jorden, hvilket Offer tillige vil bevirke en Forøgelse af Troen i de Helliges Hjerter og endogsaa i dette Liv skjænke dem rige Velsignelser, ville vi kun nævne Erlæggelsen af Tiende, som alle bibeltroende Mennesker godt vide er Herrens aabenbarede Lov. Hvis man til Exempel læser 2. Krønikers Bog 31. Kap., vil man se, hvorledes Gud velsignede Israel, som viste Lydighed mod denne Lov, idet de ikke alene spiste og bleve mættede, men de levnede saa store Forraad, at de maatte indrette Kamre i Herrens Hus til at opbevare det, der blev tilovers. Mange ere de, som i vore Dage have prøvet Herren paa en lignende Maade, hvorved de have modtaget mange herlige Velsignelser saavel aandelige som timelige. De fleste Søskende ere

vel bekjendte med, at der her for Tiden hersker stor Arbejdsløshed og Dyrtid paa alle Livsfornødenheder, grundet paa Krigens Rædsler i nærliggende Lande. Mange søge derfor Hjælp hos os i disse trange og prøvende Dage, men grundet paa, at Forraadshuset er tomt, er det umuligt at yde dem Hjælp, hvor gjerne vi end ønske det. Da der samtidig udkræves mange Midler for at svare Udgifterne, der ere forbundne med de forskjellige Missionshuses Administration, iberegnet Lys og Varme og andre Udgifter, finde vi os nødsagede til at paaminde de Hellige om den lille Opofrelse, ved hvilken de indirekte skabe Hjælp og Hygge for sig selv samt styrke sig i Troen paa Gud, som har lovet at „aabne Himmelens Sluser" og udgyde Velsignelser over os i Overmaal, hvis vi efterkomme hans aabenbarede Lov med Hensyn til Tiende og yde denne villig, overensstemmende med Herrens Ord.

Hans J. Christiansen.

Fhv. Missionspræsident Jens M. Christensen død.

Tidligere Missionspræsident over den skandinaviske Mission Jens M. Christensen døde i sit Hjem den 7. Januar efter nogle Aars Sygdom, der hidrørte fra en stærk Forkjølelse, han paadrog sig paa sin sidste Mission til Skandinavien.

Br. J. M. Christensen var født i Hornstrup Sogn, Vejle Amt, Danmark, den 8. Januar 1846 og blev saaledes 69 Aar gammel. Da han var 20 Aar gammel, emigrerede han til Utah og kom over Sletterne i Oxekjøretøj i 1867. Han bosatte sig først i Salt Lake City, senere i Moroni. For 25 Aar siden etablerede han J. M. Christensens Produce Co. i Salt Lake City, for hvilket han var Præsident indtil sin Død.

Indenfor Kirken var Br. Christensen stedse et aktivt Medlem. Han virkede som lokal Missionær i fire Aar, før han emigrerede til Utah, og siden udførte han to Missioner i sit Fødeland som Missionær fra Zion, sidste Gang (1905—1907) som Præsident over Missionen. Fra den Tid af har han været kjendt af Mange. Under hans Præsidium blev et Missionshus bygget i Aalborg. I Salt Lake City var han et fremragende Medlem, idet han i 10 Aar fungerede som Raadgiver til Biskopperne i 24. og 15. Ward og senere, indtil sin Død, som Raadgiver til Præsidenten for Højpræsternes Kvorum i Salt Lake Stav.

Begravelsen foregik Søndag den 10. Januar fra 15. Wards Mødehus i Overværelse af en talrig Forsamling af Slægt og Venner. Han efterlader sig Hustru og 9 Børn. De Hellige i Danmark og Norge saa vel som Missionærerne, der virkede under ham, medens han bestyrede den skandinaviske Mission, mindes ham med den højeste Ærbødighed og Taknemlighed.

Almindelige og statistiske Oplysninger angaaende Kongeriget Danmark med Bilande.

Danmarks Indbyggerantal er 2,860,000, Bilandene ere: Island med cirka 88,000 Indbyggere, Færøerne 18,000 Indb., Grønland 14,000 Indb. og de dansk-vestindiske Øer 27,000 Indbyggere.

Den almindelige Oplysning staar højt i Danmark. Videnskaberne dyrkes ivrigt af en forholdsvis stor Procentdel af Landets Befolkning. Interessen for Sang og Musik er i stadig Tiltagende. Danmark har særlig flere højt uddannede Musikere. Paa Sangens Omraade staar Befolkningen som et Hele noget tilbage for visse andre Lande, idet den flerstemmige Sang bliver forsømt i Kirkerne og Skolerne. Paa dette Omraade staar Danmark meget tilbage for vor Kirkes Folk, som leve i Utah, hvor næsten ethvert Landsbysogn har et forholdsvis stort Sangkor. Agerbruget i Danmark kan vist siges at have naaet den højeste Udvikling, som det i noget Land har naaet. Med Hensyn til andre Erhvervsgrene kan Danmark paa sine Omraader maale sig med andre Lande. Paa det specielt kirkelige Omraade staar Danmark maaske paa et lige Trin med andre lutherske og protestantiske Lande. Dette vil ikke sige særlig meget; men „hvor der er Liv, er der Haab", og det maa alvorlig haabes, at den danske Statskirke omsider vil kaste alle døde Dogmer overbord. Som Følge af den almindelige høje Oplysning, Folket som et Hele er i Besiddelse af, og det ret inderlige Forhold, der er tilstede mellem Kongen og Befolkningen, kan Landet siges at være et idealt Monarki. Landet administreres som Følge heraf med stor Frisindethed. Ved Krigens Begyndelse havde Ministeriet Zahle Regjeringstøjlerne i Hænderne, og saavel Hs. Maj. Kongen som Folket kan lykønske sig som Følge af den udmærkede Maade, paa hvilken dette Ministerium, assisteret af Rigsdagen og Statens forskjellige Embedsmænd, har varetaget Landets Affærer saa vel indadtil som udadtil under de truende Forhold, som Krigen fremkaldte.

En Ting, som i den nære Fremtid kan medføre de mest skjæbnesvangre Følger for det lille Danmark, er den løse Moral, som, hvis Statistiken taler Sandhed, hvilket ikke benægtes, desværre gjør sig mere og mere gjældende blandt Folket. Det mægtige Romerrige forfaldt som Følge af Moralens Slappelse blandt Folket. Alle Riger, som ere gaaede til Grunde, kunne maaske siges at være strøgne af Nationernes Rækker nærmest som Følge af denne Skavank. Et Folks Moral er ubestridelig Viseren paa Klokkeskiven, som angiver Folkets aandelige Sundhed og Gudsfrygt. — Vi sige ikke, at Danmark er værre end mange andre Lande; men det frelser som bekjendt ikke Peter, at Poul er ligelaa slem som han, og Danmark kan ligesaa lidt som „disse andre Lande" undgaa at blive revset, hvis Regjeringen og

Folket ikke træffer de kraftigste og mest omfattende Foranstaltninger for at forbedre de moralske Samfundstilstande i Landet. De rent politiske og økonomiske Spørgsmaal ere kun af ringe Betydning i Sammenligning med de moralske; thi Moralen vedrører selve Livskjærnen i Mennesket. Som danske Sidste-Dages Hellige, der elske Danmark og dets gode Institutioner, tillade vi os at rette denne Henvendelse til Befolkningen, og vi vide, at Landets mange Præster, Lærere og alle andre Embedsmænd og gode Statsborgere kunne gjøre overordentlig meget til Forbedringen af de moralske Forhold i Landet, hvis de alle som een, opmuntrede dertil af Landets Regjering, ville tage fat og virke for den paa det moralske Omraade saa højlig tiltrængte Reformation.

Vi ville nu fremsætte enkelte statistiske Oplysninger, udarbejdede efter Rapporterne for 1913 og de, der foreligge for 1914, tildels efter „Soc.-Demokratens" Angivelser, og det vil let ses, at vor Paastand om, at en grundig Reformation af Samfundsforholdene tiltrænges, er berettiget.

Sundhedstilstanden.

Kræft og Sukkersyge tiltage i Danmark i en ret foruroligende Grad.

Epidemiske Sygdomme ere mindre fremherskende end i tidligere Aar.

Antallet af dem, der lide af Lungetuberkulose, er omtrent som forhen. Af Sygdommen døde ifølge Lægernes Anmeldelse i Kjøbenhavn over 800 i 1913, i de øvrige Byer tilsammen et lignende Antal; i hele Danmark henved 3500. Af smitsomme Kjønssygdomme, som særlig ere udbredte i Kjøbenhavn, døde i denne By alene henved 8000. 163 Selvmord bleve begaaede, 115 af Mænd og 48 af Kvinder. I Danmark blev der i dette Aar indgaaet 20,460 Ægteskaber, af hvilke 5047 i Kjøbenhavn og 4247 i Provinsbyerne, altsaa tilsammen næsten Halvdelen af alle de Ægteskaber, som bleve sluttede i Danmark i dette Aar. Procentantallet af indgaaede Ægteskaber er mindre end tidligere. Antallet af dem, som lade sig borgerlig vie, stiger Aar for Aar. Af 802 Skilsmisser fandt ikke mindre end 472 Sted i Kjøbenhavn. 72,465 levendefødte Børn kom til Verden i 1913, af hvilke 13,108 i Kjøbenhavn; 1734 dødfødte. Af levendefødte Børn vare 64,154 anmeldte som ægtefødte, 8311 som uægte, henved 1/8 af det hele Antal. I Kjøbenhavn var tilnærmelsesvis hvert fjerde Barn ifølge Rapporterne uægte født.

Ægteskab blev indgaaet af . .	7,2	pr. Tusinde Mennesker.
Levendefødte Børn udgjorde.	25,6	—
Dødfødte Børn	0,6	—
Udvandrede Personer.	3,1	—

At Dødelighedsprocenten er mindre end tidligere er det glædeligt at bemærke. Denne Kjendsgjerning er et lyst Punkt i de statistiske An-

givelser. I de senere Aar er Dødelighedsprocenten næsten aarlig gaaet lidt ned, om end kun en lille Brøkdel. I Aarene 1890—94, hvilket sidste var et lidt tungt Dødsaar, døde gjennemsnitlig 20,8 af hvert Tusinde Mennesker, men i 1913 kun 13,4 pro mille. Paa Frederiksberg, hvor Sundhedsforholdene ere bedre end i det gamle Kjøbenhavn, døde kun 12,6 pro mille.

Fødselsprocenten for Aaret 1913 var kun 1,03 pro mille. I 1909 var Fødselsprocenten 1,30, men har været i jævn Aftagende siden. Fødslernes Antal for gifte Kvinder var kun 3/5 af det tilsvarende Antal i 1880, medens Antallet af Fødsler udenfor Ægteskabet var steget.

Dødsfald.

Ældste Even Pettersen fra Trondhjems Gren døde den 6. Januar 1915. Han var født i Børseskogn, Thjern, Norge, den 10. September 1839 og blev døbt den 11. Juni 1901. Br. Pettersen var stedse Evangeliets Værk inderlig hengiven.

Missionærernes Rapport for Januar 1915.

Konferencepræsident	Konference	Antal Missionærer	Skrifter omsatte	Bøger omsatte	Fremmedes Hjem besøgte	Evangeliske Samtaler	Møder afholdte	Døbte	Ordinerede	Børn velsignede
William Jensen	Aalborg	4	1015	24	222	32	31	1	4	
Peter M. Lundgreen	Aarhus	2			46	9	38	1		
Joseph J. Kjær	Kjøbenhavn	2	28	9	11	31	50		1	
James F. Petersen	Bergen	2	27	95	31	46	57	1		2
Nephi L. Williams	Kristiania	2	422	58		4	94	4		
Alma M. Andreasen	Trondhjem	2		3	6	4	23	1		
Totalsum for Missionen		14	1492	189	316	126	293	8	5	2

Indhold:

Udgivet og forlagt af H. J. Christiansen, Korsgade 11, Kjøbenhavn N.
Trykt hos F. E. Bording (V. Petersen.)